

Adreça: Passeig. Zona Franca, 53 - 59 - c/ Cisell, 1 - 5

Projecte que li afecta

Projecte Marina del Prat Vermell

Nivell de protecció:

B: Béns Culturals d'Interès Local

- Manteniment integral de volums, façanes i elements comuns originals, així com recuperació de textures, colors i elements decoratius originals.

-Manteniment i/o unificació de la fusteria.

- Qualsevol intervenció requerirà la realització d'una memòria d'investigació i recerca històrica, que justifiqui i documenti les parts originals, defineixi les modificacions posteriors, i la seva integració amb la proposta sol·licitada.

Font: Fitxa del Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona.

Projecte original: Manuel Barbero Rebolledo; Rafael de la Joya Castro, arquitectes

Època: 1956-57

Estil: Neoracionalista

Ús Original: Cultural: docent

Descripció:

Seguint la imatge institucional, SEAT, com a empresa capdavantera i representativa de la indústria espanyola en els anys 50, va projectar aquest edifici, fóra de les instal·lacions fabrils del Consorci de la Zona Franca però ubicades a la via d'accés principal del sector, el passeig Zona Franca. El projecte fou encarregat als arquitectes Manuel Barbero i Rafael de la Joya, ja vinculats amb altres construccions fetes contemporàniament per a l'empresa d'automoció.

L'edifici havia de complir tres funcions: serveis d'obriers i magatzem del taller de foneria; oficines de l'esmentat taller, i escola d'aprenents de l'empresa.

En la construcció de l'edifici s'aconsellà, per part de SEAT l'ús d'un mòdul de mides no massa grans, adoptant-se el mòdul 1,60 x 1,60 que permetia una distribució interior orgànica dintre de la màxima elasticitat, i la màxima autonomia d'il·luminació i d'instal·lacions.

Quant a la composició, es va entendre que havia de ser d'allò més elemental donat l'ús de l'edifici: paraments llisos i finestrals correguts.

L'estructura de l'edifici és la d'una fàbrica, de maó amb reforços de formigó armat i elements metàl·lics a les finestres, i de formigó armat a les crugies interiors.

El joc d'escales és el cos que uneix els dos volums que configuren l'edifici, i la coberta de cada volum és diferent: dents de serra d'estructura metàl·lica coberts per xapa ondulada d'alumini pel volum nord, mentre que l'altre és una volta de canó laminar de formigó armat.

Les persianes d'alguns finestrals són d'alumini anoditzat, i la marquesina, sobre l'accés principal de l'edifici, és de formigó armat, recoberta de mosaïc vitri blanc.

Font: Fitxa del Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona.